

Jak chutná ešak ásevo ?

meldij mývardz az ecidepxe bena

Ve čtvrtek a v pátek 16 a 17. února se liteňští druháci vydali na dvoudenní „expedici“ s názvem „**Víš, co jíš? Víme, co jíme**“

Nevydali jsme se do vzdálených cizokrajných krajů, jak by nadpis napovídal. Zůstali jsme v naší škole, ale učili jsme se tak trochu jinak. Mnohým z nás možná ani nedošlo, že se učíme. Byli jsme rozděleni na 5 družstev-posádek, každá měla svého kapitána a písaře. Zabývali jsme se potravou, potravinami, výživou, co kdy, kde a jak se v našem těle děje. Vše se točilo okolo jídla. Dostávali jsme lehké i těžší otázky, třídili jsme potraviny, hádali tajemné předměty.

To nás obzvláště bavilo. „A k čemu je tohle, no to by mě zajímalo. Vypadá to na mučící nástroj, ten to nejspíš nebude. ...“ Většinu jsme poznali, jiné pro nás byly velmi těžkým oříškem. Na konci prvního dne jsme si vylosovali pokrm, který nás čekal druhý den.

Čekal, nečekal, čekala na nás jeho příprava a až poté konzumace. Ale ouvej, vytáhneme los a čteme: akvobáb, ešak ásevo, tálas ývovkrm, ykbuhondej, jopán ýnčelbaj. Moc moudří jsme z toho nebyli. Byli jsme zvědaví, co vlastně budeme vařit. V pátek jsme se sešli natěšení. Všichni jsme měli kuchařské zástěry, někteří i čepici. Byli jsme připraveni. Vlastně nebyli. Ještě jsme si museli vyslechnout, jak se máme v kuchyňce chovat.

Již jsme věděli, co kdo vaří, stačilo číst po račím způsobu pozpátku. Dostali jsme recepty a jako myšky se potichu vydali do naší školní cvičné kuchyňky, kde většinou vařívají sedmáci. Nalezli jsme svou hromádku surovin, nahlásili, co nám ještě chybí a pustili jsme se s vervou do práce. Paní učitelka mezi námi lítala a pobíhala, asi by se jí hodilo, kdyby bylo možné se na chvíli rozdvojit - v našem případě rozpětit.

Kdo měl „mrtvý čas“- čas, kdy čekal ,než se něco uvaří, hledal v kuchařkách nejzajímavější recepty. Trochu problémů nám dělala cibule, nešla nám krájet a štípala. Několik z nás možná ze spaní v noci vykřikovalo: „Mrkev už ne, už nechci strouhat!“ Mrkev , ta nám dala! Snědli jsme ji s chutí.

A jak se nám dílo povedlo, připálili jsme? Vše se nám moc povedlo, nikdo se neporanil, nic jsme nepřipálil. O přestávce jsme pozvali prvňáčky, rádi nám pomohli s konzumací. Uklidili jsme kuchyňku a ve třídě jsme si ještě dali malou

ochutnávku. Maminka Terezy Noskové nám poslala několik potravin z prodejny zdravé výživy. Děkujeme. Jen pro několik z nás to nebyla premiéra. Ochutnali jsme sojové „mléko“, tofu, tempeh, kustovnici, rajčatové chipsy. Snědli jsme všechny výhonky mungo, které jsme si sami nechali naklíčit.

Naše expedice za zdravým jídlem se nám moc líbila a paní učitelka je pyšná, že jsme vše perfektně zvládli. A co, že jsme to vařili? Přece mrkvový salát s ananasem, čokoládovou ovesnou kaší, horký jablečný nápoj, pomerančovou bábovku a tvarohové jednohubky. Chcete-li, vyzkoušejte naše recepty. Zajisté nebudete litovat. Jsou dostupné na [www stránkách liteňské školy](http://www.strankach.liteňské.školy).

Dobrou chuť přejí

druháci s paní učitelkou Václavkovou